

N:o 15.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, med förslag till lag angående ändrad lydelse af 67 § konkurslagen den 18 september 1862 och till lag angående ändrad lydelse af 3 § i lagen angående enskild sedelutgifvande banks, bankaktiebolags och sparbanks konkurs den 7 juni 1889; gifven Stockholms slott den 24 januari 1890.

Under åberopande af bifogade, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll vill Kongl. Maj:t jemlikt 87 § regeringsformen föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till

1:o) Lag angående ändrad lydelse af 67 § konkurslagen den 18 september 1862.

Härigenom förordnas, att 67 § konkurslagen skall erhålla följande ändrade lydelse:

Arfvode till gode män och till sysslomän bestämme borgenärerna, antingen till visst af hundrade, eller efter annan grund; ej må det för sysslomän efter tid räknas. Nöjas ej gode männen eller sysslomännen med borgenärernas beslut derutinnan, eller menar någon borgenär, eller gälde-nären, att arfvodet blifvit för högt bestämdt; lägge rätten dem emellan, som skäligt pröfvas. När beslut angående arfvode till sysslomännen fattas, skola borgenärerna tillika föreslå arfvode till rättens ombudsman. Det förslag skall, jemte det i ärendet förda protokoll, ingifvas till rätten, som derefter bestämmer hvad skäligen må rättens ombudsman i arfvode till-erkännas.

Ej må arfvode njutas förr än gode män eller syssломän slutlig reda för sig gjort.

Afvode, som belöper för egendom, hvilken är inteknad eller deri särskild förmånsrätt eljest eger rum, skall, likasom kostnaden för den egendoms vård och försäljning, af egendomens afgäld och köpeskilling utgå.

2:o) Lag angående ändrad lydelse af 3 § i lagen angående enskild sedelutgifvande banks, bankaktiebolags och sparbanks konkurs den 7 juni 1889.

Härigenom förordnas, att 3 § i lagen angående enskild sedelutgifvande banks, bankaktiebolags och sparbanks konkurs den 7 juni 1889 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Af det arfvode, som för gode männen och syssломännen bestämmes, tage allmänna ombudet en tredjedel.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevägen.

O S C A R.

Aug. Östergren.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållt inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
fredagen den 13 december 1889,*

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern friherre ÅKERHIELM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve LEWENHAUPT,
Statsråden: friherre von OTTER,
WENNERBERG,
friherre PALMSTIerna,
friherre von ESSEN,
friherre ÅKERHIELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD.

Departementschefen, statsrådet Östergren, anmälde i underdånighet:
Riksdagens skrifvelse den 2 maj 1888, innefattande anhållan att Kongl.
Maj:t täcktes låta utarbeta och för Riksdagen framlägga förslag till ändring
i gällande konkurslag i syfte att medelst bestämda föreskrifter i afseende
å arfvodet för konkursbos förvaltning förekomma att samma arfvode kan
uppdrifas till oskåligt belopp; och anförde departementschefen vidare:

»Att på sätt Riksdagen ifrågasatt låta konkursarfvodet alltid utgå i
visst förhållande till försäljningssumman för konkursboets egendom, dock
med begränsning till ett visst maximum, och sålunda i lagen fastställa en
viss taxa för nämnda arfvode synes mig icke vara lämpligt, af det skäl,
Riksdagen sjelf deremot anfört, eller att arbetet och omtanken med kon-
kursförvaltningen icke alltid stå i ett direkt förhållande till de förvaltade

beloppens storlek. Deremot synes mig hvad särskildt beträffande arfvodet till rättens ombudsman blifvit af Riksdagen anmärkt och föreslaget vara förtjent af beaktande. Bestämmelsen i 67 § konkurslagen, att rättens ombudsman eger åtnjuta en tredjedel af det för konkursutredningen bestämda arfvode, föranleder utan tvifvel stundom en oskälig förhöjning af konkursarfvodet. Den möda och ansvarighet, som faller på rättens ombudsman, står visserligen icke alltid i det förhållande till gode männens och sysslonmännens besvär med konkursutredningen, att han skäligen bör i ersättning taga hälften mot hvad dem tillkommer. Val är denna proportion icke så ovilkorlig, att ju icke rätten kan annorlunda förordna. Men till denna möjlighet kunna borgenärerna icke gerna taga hänsyn, när arfvodet för konkursförvaltningen i dess helhet skall bestämmas, utan nödgas de tilltaga arfvodesbeloppet så högt, att två tredjedelar deraf utgöra skälig ersättning för gode männens och sysslonmännens möda.

För att härutinnan åstadkomma rättelse synes mig ändamålsenligt att, på sätt Riksdagen föreslagit, stadga att arfvodet skall bestämmas särskilt för rättens ombudsman och särskilt för gode männen och sysslonmännen. Emellertid synes det mindre lämpligt att åt borgenärerna öfverlemlna att bestämma arfvodet för rättens ombudsman, då ofta nog borgenärernas beslutanderätt i verkligheten utöfvas af sysslonmännen, och sålunda rättens ombudsman skulle i fråga om sitt arfvode blifva väsentligt beroende af dem, hvilkas åtgöranden han är satt öfvervaka. Rättens ombudsman är en rättens förtroendeman och synes derför böra få sitt arfvode bestämdt af rätten. För att lemlna rätten ledning i sådant afseende torde dock borgenärerna böra, när de besluta om arfvodet till sysslonmännen, tillika föreslä arfvode för rättens ombudsman.

Förändras 67 § konkurslagen i det syfte, nu angivits, torde jemväl 3 § i lagen angående enskild sedelutgifvande banks, bankaktiebolags och sparbanks konkurs den 7 juni 1889 böra undergå någon jemkning. Hvad nämnda lagrum innehåller derom att i konkurser af omförmälda slag konkursarfvodet skall af borgenärerna bestämmas särskilt för rättens ombudsman och särskilt för gode männen och sysslonmännen, lärer nemligen i sådant fall såsom obehöfligt kunna utgå.

På de grunder, nu anförlts, har jag låtit inom justitiedepartementet utarbeta följande förslag till dels

1:o) *lag angående ändrad lydelse af 67 § konkurslagen den 18 september 1862.*

Härigenom förordnas, att 67 § konkurslagen skall erhålla följande ändrade lydelse:

Arfvode till gode män och till sysslomän bestämme borgenärerna antingen till visst af hundrade, eller efter annan grund; ej må det för sysslomän efter tid räknas. Nöjas ej gode männen eller sysslomännen med borgenärernas beslut derutinnan eller menar någon borgenär eller gäldenären, att arfvodet blifvit för högt bestämdt, lägge rätten dem emellan som skäligt prövas. När beslut angående arfvode till sysslomännen fattas, skola borgenärerna tillika föreslå arfvode till rättens ombudsman. Det förslag skall, jemte det i ärendet förda protokoll, ingifvas till rätten, som derefter bestämmer hvad skäligen må rättens ombudsman i arfvode tillerkännas.

Ej må arfvode njutas förr än gode män eller sysslomän slutlig reda för sig gjort.

Arfvode, som belöper för egendom, hvilken är inteknad eller deri särskild förmånsrätt eljest eger rum, skall, likasom kostnaden för den egendoms vård och försäljning, af egendomens afgäld och köpeskilling utgå;

dels och

2:o) lag angående ändrad lydelse af 3 § i lagen angående enskild sedelutgifvande banks, bankaktiebolags och sparbanks konkurs den 7 juni 1889.

Härigenom förordnas, att 3 § i lagen angående enskild sedelutgifvande banks, bankaktiebolags och sparbanks konkurs den 7 juni 1889 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Af det arfvode, som för gode männen och sysslomännen bestämmes, tage allmänna ombudet en tredjedel.»

Och hemstälde departementschefen att öfver dessa förslag måtte, för det ändamål 87 § regeringsformen omförmäler, genom note ur detta protokoll inhemtas högsta domstolens utlätande.

På tillstyrkan af statsrådets öfrige ledamöter täcktes Hans Maj:t Konungen i nåder bifalla hvad departementschefen sålunda hemstält.

Ex protocollo

Carl Boheman.

Utdrag af protokollet öfver lagären den, hållt uti Kongl. Maj:ts högsta domstol tisdagen den 14 januari 1890.

Andra rummet.

Närvarande:

Justitieråden: WRETMAN,
SVEDELIUS,
GLIMSTEDT,
NORBERG,
LILIENBERG,
WESTMAN,
HUSS.

Tillförordnade byråchefen, revisionssekreteraren Afzelius föredrog i underdånighet:

2:o.

Note ur protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållt inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 13 nästlidne december, hvarmedelst, för det ändamål 87 § regeringsformen omförmälde, högsta domstolens utlätande blifvit infördradt öfver följande inom justitiedepartementet utarbetade förslag till dels

1:o lag angående förändrad lydelse af 67 § konkurslagen den 18 september 1862.

Härigenom förordnas, att 67 § konkurslagen skall erhålla följande ändrade lydelse:

Arfvode till gode män och till sysslomän bestämmе borgenärerna, antingen till visst af hundrade, eller efter annan grund; ej må det för sysslomän efter tid räknas. Nöjas ej gode männen eller sysslomännen med borgenärernas beslut derutinnan eller menar någon borgenär eller gälde-nären, att arfvodet blifvit för högt bestämdt, lägge rätten dem emellan som skäligt pröfvas. När beslut angående arfvode till sysslomännen fattas, skola borgenärerna tillika föreslå arfvode till rättens ombudsman. Det för-slag skall, jemte det i ärendet förda protokoll, ingifvas till rätten, som derefter bestämmer hvad skälichen må rättens ombudsman i arfvode tiller-kännas.

Ej må arfvode njutas förr än gode män eller sysslomän slutlig reda för sig gjort.

Arfvode, som belöper för egendom, hvilken är inteknad eller deri särskild förmånsrätt eljest eger rum, skall, likasom kostnaden för den egen-domens vård och försäljning, af egendomens afgåld och köpeskilling utgå; dels ock

2:o lag angående ändrad lydelse af 3 § i lagen angående enskild sedelut-gifvande banks, bankaktiebolags och sparbanks konkurs den 7 juni 1889.

Härigenom förordnas, att 3 § i lagen angående enskild sedelutgif-vande banks, bankaktiebolags och sparbanks konkurs den 7 juni 1889 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Af det arfvode, som för gode männen och sysslomännen bestämmes, tage allmänna ombudet en tredjedel.

Högsta domstolen lemnade förslagen utan anmärkning.

Ex protocollo

Carl Boheman.

meddelade att han varit i kontakt med den före detta statsrådet Åkerhielms sällskap och att han varit med om att han gjort en förtur till Stockholm för att besöka sin vän, den före detta statsrådet Åkerhielms sällskap. Han berättade att han varit i kontakt med den före detta statsrådet Åkerhielms sällskap och att han varit med om att han gjort en förtur till Stockholm för att besöka sin vän, den före detta statsrådet Åkerhielms sällskap.

*Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet in-
för Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
fredagen den 24 januari 1890,*

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern friherre ÅKERHIELM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve LEWENHAUPT,
Statsråden: friherre von OTTER,
WENNERBERG,
friherre PALMSTIERNA,
friherre von ESSEN,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
Justitieråden: NORBERG,
HUSS.

Statsrådet, friherre Åkerhielm anmälde vara af sjukdom hindrad att komma tillstädæs.

3:o.

Departementschefen, statsrådet Östergren föredrog högsta domstolens yttrande öfver de genom Kongl. Maj:ts beslut den 13 sistlidne december till högsta domstolen remitterade förslagen till

1:o lag angående ändrad lydelse af 67 § konkurslagen den 18 september 1862; samt

2:o lag angående ändrad lydelse af 3 § i lagen angående enskild sedelutgifvande banks, bankaktiebolags och sparbanks konkurs den 7 juni 1889;

och hemstälde föredraganden att förslagen, som af högsta domstolen lemnats utan anmärkning, måtte jemlikt 87 § regeringsformen för Riksdagen till antagande framläggas.

Till denna, af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen lemlna bifall; och skulle proposition i ämnet till Riksdagen aflåtas i enlighet med bil. litt. C vid detta protokoll.

Ex protocollo

Carl Boheman.